

[Prieme.]

minister ogsaa vil forstaa inden for Administrationen at skabe en ny Aand og en bedre Ekspedition af de Sager, som Erhvervslivet har liggende til Behandling.

Det har alt for ofte været alt for længe, og man er alt for ofte stødt paa, at Administrationens Embedsmænd — trods Afgørelser, der er truffet af sagkyndige, af Handelsministeriets nedsatte Udvalg — har ment, at de vidste bedre Besked end de paagældende. Jeg tror og haaber, at dette med den højtærede Ministers Overtagelse af Handelsministeriet nu vil være forbi, og jeg hilser det med Glæde. Det er i Virkeligheden min Opfattelse, at den Utilfredshed, der har været fremme paa mange Omraader, kan føres tilbage til, at Loven ikke har været administreret saa forstaaende og paa en saa velvillig Maade over for Erhvervene, som Tilfældet burde have været. Loven vil derfor, som jeg sagde, staa og falde med Administrationen af den.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil ogsaa jeg, under Henvisning til de af mig her fremførte Bemærkninger, udtale Ønsket om, at Lovforslaget maa blive gjort til Genstand for en kort Udvalgsbehandling, saaledes at vi kan faa Lejlighed til at drøfte det nærmere med den højtærede Minister. Selv om Lovforslaget, hvad jeg selvfølgelig godt ved, har været til Behandling og Godkendelse inden for det samlede Ministerium, kan det jo ikke nægtes, at det ikke alene er et nyt Ministerium, vi har faaet, men at det ogsaa først og fremmest er et nyt Handelsministerium.

Rager: Det Lovforslag, som her foreligger, ophæver jo en Række gældende Love og samler inden for sine Rammer, sine snævre Rammer, deres Indhold. Man maa straks sige, at Lovforslaget her viser et Ønske fra Ministeriets Side om at følge med den Udvikling, der sker, idet den Modernisering af Lovgivningen, som her finder Sted, er fuldstændig i Overensstemmelse med de ændrede Handelsforhold, der følger af de i Almindelighed ændrede Forhold. Derfor hilser jeg med Tilfredshed Fremkomsten af dette Lovforslag.

Den af de Love, der nu indgaar heri, som har været mest omtalt gennem Aarene, er jo Valutaloven. Jeg synes, det er ønskeligt at begynde at drøfte, om dette nu er en Afvikling eller en Skærpelse, for det er ganske tydeligt, at i denne Lov og bag ved den ligger fra Koncipistens Side Ønsket om at faa en Afvikling og komme saa langt bort fra de tvungne Systemer, som det overhove-

det, naar samfundsmæssige Hensyn tages, maa anses for muligt, og den højtærede Arbejds- og Socialminister, som jo var den, der forelagde denne Lov, fik altsaa netop Lejlighed til, inden han fratraadte Handelsministeriet, at indfri det Løfte, han flere Gange havde fremsat, nemlig at komme bort fra saa mange af Restriktionerne som muligt, saa snart Forholdene tillod det. Men vi ved jo ogsaa, at da den daværende Handelsminister konciperede og udarbejdede Loven, var den nuværende Handelsminister hans Medarbejder i et uden Tvivl forstaaende og loyalt Samarbejde, saaledes at vi kan gaa ud fra, at Ministerskiftet intet betyder med Hensyn til Ministeriets Indstilling over for det Lovforslag, der foreligger her. Derfor har jeg Lov til at gaa ud fra, at den nuværende højtærede Handelsminister er fuldstændig klar til at paatage sig hele det Ansvar og alt det Besvær, som følger med de overordentlig mange og vidtstrakte Bemyndigelser, der gives ham i denne Lov, og det er — det viser jo Erfaringerne — slet ikke behageligt for en Minister at skulle gaa ind til dette. Jeg finder derfor Anledning til at sige, at det er ikke nok, at Rigsdagen, det overvejende Flertal, staar bag ved Ministeren — og jeg tror, alle vi i de fire Regeringspartier og Retsforbundet vil tilsige Ministeren den mest loyale Støtte i hans Bestræbelser for at føre Loven rigtigt ud i Livet —, men meget af den offentlige Mening dannes af Landets Presse, og derfor maa vi have Lov til at appellere til Pressen og sige til den, at Pressen, den Del af Pressen, der vil regnes til den ansvarsfulde, til den respektable Presse, maa ogsaa forstaa, at vel kan Kritik komme frem over for den ministerielle Administration, og den bør heller ikke forties, men et hvilket som helst kritisk Indlæg bør ikke fremtræde saaledes, at det, uden Forklaring, faar Lov til at skade den Ministers Omdømme, der har truffet den kritiserede Bestemmelse; for saa vidt et saadant Indlæg fra Redaktionens Side skønnes at ville miste sin Brod, naar de virkelig saglige Oplysninger gives samtidig, bør de gives. Jeg behøver ikke at komme med Eksempler paa, at dette ikke har været Tilfældet tidligere, men jeg siger blot, at nu maa dette høre op, hvis det Samarbejde, som er indledet her paa Rigsdagen fra de ansvarlige politiske Partiers Side, virkelig ogsaa ude i Folket skal forstaaes i den Aand, hvori det er indledet.

Naar jeg har gjort disse Bemærkninger, har jeg for saa vidt gjort de Hovedbemærkninger, jeg vil gøre til det Forslag, der foreligger her, og den Baggrund, paa hvilken